

Overleven, letterlijk in Oeganda en Malawi

Stichtingen draaien overuren voor vrienden

BOXMEER - De Corona-pandemie verlamt de hele wereld. Maar achter hun gesloten deuren blijft een aantal Boxmerenaren zich inzetten voor de projecten waaraan zij zich geïnteresseerd hebben. Meer dan tien stichtingen in de gemeente draaien overuren om hun vrienden in minder welvarende landen te ondersteunen.

Door Gerard Sonnemans

Eind februari was het feest in Jinja (Oeganda). Tientallen families kregen zaden en plantgoed en sommigen een big, waarmee een uitgebreid fokprogramma zou worden opgezet. Een week later zouden er nieuwe cursussen voor kleermaken en haarverzorging starten.

En toen kwam corona. Weer een week later volgde een dringende oproep voor steun aan een voedselprogramma voor 300 families.

De berichten die de stichtingen van hun lokale partners ontvangen zijn onrustbarend. De meest kwetsbaren worden zoals altijd het zwaarst getroffen. Vaak niet eens zozeer door het virus. In veel gebieden waar de projecten lopen is het virus (nog) ver weg, vooral buiten de grote steden. Maar de maatregelen zijn enorm

In Oeganda is met hulp uit Boxmeer een informatieposter ontwikkeld.

ontwrichtend. Avondklok en samentischolingsverboden worden hardhandig gehandhaafd. Markten en scholen zijn gesloten. Inkomsten vallen compleet weg. Een drama voor mensen die geen reserves hebben; mensen die net zoveel eten kunnen kopen als ze die dag verdiend hebben. Tot overmaat van ramp rijzen de voedselprijzen de pan uit.

Honger dreigt meer slachtoffers te gaan maken dan het virus. Ook op het gebied van gezondheid stapelen de problemen zich op. Er is amper vervoer naar ziekenhuizen. Eigen vervoer is verboden, zelfs als je op het punt staat te bevallen.

In overbevolkte wijken ontbreekt het aan sanitair en voldoende

schoon water. Het is onmogelijk om in die omstandigheden de adviezen van handen wassen op te volgen. En in de drukke sloppenwijken is anderhalve meter afstand houden ook praktisch niet uitvoerbaar.

Hulp van de overheid is ontoereikend. In sommige landen valt helemaal geen hulp te verwachten. Elders komen wel voedselprogramma's van de grond, maar die bereiken vaak niet de mensen in de sloppenwijken of het platteland.

De overheidshulp in India is beperkt. Er wordt aan iedereen mondjesmaat voedsel uitgereikt. Daarnaast kun je financiële steun aanvragen, maar daarvoor moet je wel geregistreerd zijn en een banknummer hebben. Het zijn juist de mensen met de hoogste nood die daar vaak niet aan voldoen.

De kinderen van het weeshuis in Abomey (Benin) moeten gedwongen in het tehuis, maar de overheid eist wel een hogere kwaliteit van de sanitaire voorzieningen; een flinke kostenpost, terwijl de inkomsten dalen.

De Boxmeerse stichtingen doen hun best om de grootste nood te lenigen. Geld dat voor andere projecten gereserveerd was,

wordt nu ingezet om de achterban te helpen overleven.

Maar veel lokale partners zoeken ook op eigen kracht naar oplossingen. Er worden lokale comités gevormd die hulpprogramma's opzetten. Zij weten de rijkere mensen uit de gemeenschap te bewegen om hun voedselcorraden of financiële reserves met de allerarmsten te delen.

In Oeganda ontwikkelden welzijnswerkers met behulp van enkele samenwerkende Boxmeerse stichtingen een informatieposter in het Engels, die overal in de steden wordt opgehangen (ook in vertaling in diverse lokale talen en het Frans).

Het Trinity Hospital in Malawi (dat een uitgestrekt gebied met 250.000 inwoners bedient) kent nog geen Corona-besmettingen, maar wil zich wel op een uitbraak voorbereiden.

De Boxmeerse stichtingen doen hun best daar een steentje aan bij te dragen, ondanks teruglopende inkomsten vanwege het opschorten van fondswervingsactiviteiten.

Zie www.so-boxmeer.nl/projecten voor een overzicht van Boxmeerse organisaties voor ontwikkelings samenwerking.